

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет
будівництва і архітектури
Кафедра технологій захисту навколишнього середовища
та охорони праці КНУБА
Інститут телекомунікацій і глобального інформаційного
простору НАН України
Київська обласна рада

Підкомітет з питань містобудування, благоустрою та земельних
відносин у межах території забудови Комітету Верховної ради
України з питань організації державної влади, місцевого
самоврядування, регіонального розвитку та містобудування
Державне підприємство «Науково-дослідний та
конструкторсько-технологічний інститут міського
господарства»

Національний університет «Львівська політехніка»
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю. М. Потєбні
Запорізького національного університету
Донбаська національна академія будівництва і архітектури
(Краматорськ)

ВГО «Жива планета»
Академія будівництва України
Академія технічних наук України
Українська академія архітектури
Національна спілка журналістів України
Лекторій «Наукові зустрічі/Scientific Meetings»
International Technology Transfer Association (ITTA)
Агенція відбудови України
Ченстоховська політехніка
Університет прикладних наук у Нисі
Азербайджанський архітектурно-будівельний університет
Грузинський технічний університет

Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Green Construction» («Зелене будівництво») 20-21 травня 2026 року

Co-funded by the
Erasmus+ Program
of the European Union

AIMM

POLI
TECH
NIKA Politechnika
Częstochowska

Медійна підтримка

interfax-УКРАЇНА
ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО

[https://www.youtube.com/
@scientificmeetings](https://www.youtube.com/@scientificmeetings)

landscape
L&A[®]
architecture

Prof
Build

Київ 2026
20-21 травня 2026 року

Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Green Construction» («Зелене будівництво»). Київ: Київський національний університет будівництва і архітектури. 2026, 400 с.

Видається за рішенням оргкомітету конференції.

V Міжнародна науково-практична конференція «Green Construction» («Зелене будівництво») проведена кафедрою технологій захисту навколишнього середовища та охорони праці Київського національного університету будівництва і архітектури.

У роботі конференції взяли участь представники вищих та загальноосвітніх навчальних закладів, приватних компаній.

У збірнику наведені матеріали, які висвітлюють головні питання «Зеленого будівництва»

Відповідальна за випуск: д.т.н., проф. Тетяна ТКАЧЕНКО

Матеріали друкуються в авторській редакції і відповідальність за їх зміст несуть автори. Оргкомітет конференції претензії з цього приводу не приймає.

© Київський національний університет
будівництва і архітектури, 2026

ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ КЛІМАТИЧНИХ УГОД НА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ЗЕЛЕНЕ БУДІВНИЦТВО В УКРАЇНІ

Микола Мороз¹, Євгенія Михайлова²

*¹Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Mykola.Moroz@kname.edu.ua*

*²Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця, mykhailova.e@ukr.net*

Міжнародні зобов'язання України у сфері енергоефективності та зеленого будівництва формуються через участь держави у глобальних кліматичних ініціативах, співпрацю з Європейським Союзом (ЄС) та впровадження принципів сталого розвитку у будівельній галузі. Проблематика розвитку енергоефективного та екологічно орієнтованого будівництва активно досліджується як українськими, так і зарубіжними науковцями, що свідчить про її актуальність у контексті сучасної кліматичної політики [1–4].

Формування міжнародної системи протидії зміні клімату розпочалося з прийняття Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (1992 р.), основною метою якої є стабілізація концентрації парникових газів в атмосфері на рівні, що запобігає небезпечному антропогенному впливу на кліматичну систему. Документ передбачає скорочення викидів парникових газів, підвищення енергоефективності економіки та впровадження екологічно безпечних технологій. З огляду на те, що будівельний сектор належить до найбільших споживачів енергетичних ресурсів, модернізація будівель, зменшення енергоспоживання житлового фонду та впровадження енергоефективних технологій є важливими напрямками виконання міжнародних кліматичних зобов'язань.

Подальший розвиток міжнародної кліматичної політики відбувся після прийняття Кіотського протоколу (1997 р.), який встановив кількісні зобов'язання щодо скорочення або обмеження викидів парникових газів для країн-учасниць. Ратифікація цього документа Україною сприяла впровадженню механізмів міжнародної співпраці у сфері скорочення викидів, зокрема механізму спільного впровадження (Joint Implementation, JI). У межах таких JI-проектів реалізуються заходи з підвищення енергоефективності та модернізації інфраструктури, що сприяє зменшенню викидів вуглекислого газу (CO₂) та розвитку енергозберігаючих технологій, у тому числі в будівельній галузі.

Важливим етапом розвитку міжнародної кліматичної політики стало прийняття Паризької кліматичної угоди (2015 р.), спрямованої на обмеження підвищення глобальної середньої температури та забезпечення переходу до низьковуглецевого розвитку. Україна приєдналася до цієї угоди

та взяла на себе зобов'язання щодо поступового скорочення викидів парникових газів, підвищення енергоефективності економіки та розширення використання відновлюваних джерел енергії. Реалізація цих завдань передбачає модернізацію промислового виробництва, розвиток відновлюваної енергетики, а також підвищення енергоефективності будівель та споруд.

Значну роль у формуванні національної політики у сфері енергоефективності відіграє Угода про асоціацію між Україною та ЄС (2014 р.), яка передбачає гармонізацію українського законодавства з європейськими стандартами у сфері енергетики, охорони довкілля та енергоефективності. У рамках виконання цієї угоди в Україні було ухвалено низку нормативно-правових актів, зокрема Закон України «Про енергетичну ефективність будівель», спрямований на підвищення енергоефективності будівель, скорочення споживання енергоресурсів та зменшення витрат на енергозабезпечення.

Подальший розвиток європейської кліматичної політики відображено у стратегічній ініціативі Європейський зелений курс (2019 р.), яка передбачає досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року. Для України реалізація цієї стратегії означає необхідність переходу до низьковуглецевої економіки, модернізації інфраструктури, розвитку енергоефективного житлового будівництва та впровадження екологічно орієнтованих технологій у будівельній галузі.

Загалом міжнародні кліматичні документи визначають ключові напрями розвитку зеленого будівництва, серед яких підвищення енергоефективності будівель, скорочення викидів парникових газів у будівельному секторі, використання екологічно безпечних будівельних матеріалів, розвиток відновлюваної енергетики та модернізація існуючого житлового фонду. Міжнародні кліматичні угоди та співпраця з ЄС формують основу державної політики України у сфері енергоефективності та зеленого будівництва. Їхня реалізація сприяє впровадженню сучасних енергозберігаючих технологій, використанню екологічних матеріалів та зменшенню негативного впливу будівельної галузі на довкілля.

Ще до початку повномасштабної війни Україна розпочала впровадження заходів, спрямованих на перехід до сталого розвитку та формування екологічно орієнтованої енергетичної політики. Зокрема, державою розроблено стратегічні документи щодо розвитку відновлюваної енергетики. Національний план дій з відновлюваної енергетики до 2030 року передбачає збільшення частки енергії з відновлюваних джерел до не менше ніж 27 % у кінцевому енергоспоживанні до 2030 року [5]. Крім того, Енергетична стратегія України до 2050 року визначає довгострокові напрями розвитку енергетичного сектору, зокрема поступовий перехід до низьковуглецевої економіки, збільшення частки «зеленої» енергії у виробництві електроенергії, підвищення енергетичної незалежності

держави та скорочення викидів парникових газів.

Одним із важливих механізмів стимулювання розвитку відновлюваної енергетики в Україні став «зелений тариф» – система державної підтримки виробників електроенергії з відновлюваних джерел. Вона передбачає гарантовану закупівлю електроенергії, виробленої з сонячних, вітрових, біо- та малих гідроелектростанцій, за фіксованим тарифом, що сприяє залученню інвестицій у розвиток зеленої енергетики.

Україна також активно співпрацює з міжнародними організаціями у сфері розвитку відновлюваної енергетики, зокрема з Програмою розвитку ООН, ЄС та міжнародними фінансовими установами, які підтримують реалізацію проектів у сфері енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії.

На державному та місцевому рівнях здійснюється стимулювання використання відновлюваних джерел енергії у громадах і домогосподарствах. Це передбачає встановлення сонячних електростанцій на дахах будівель, розвиток енергетичних кооперативів та проведення інформаційних кампаній щодо популяризації альтернативної енергетики. Реалізація таких заходів сприяє підвищенню енергоефективності будівель та забезпечує поступовий перехід будівельної галузі України до принципів сталого розвитку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дорошенко В. Теоретико-методичні підходи до визначення поняття «Зелене будівництво». Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. 2018. № 2 (14). С. 31–38. URL: <https://doi.org/10.15330/apred.2.14.31-38>.

2. Данилюк М. М., Дмитришин М. В. Зелене будівництво у досягненні сталого регіональному розвитку. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. 2020. Вип. 16 (1). С.153–162. URL: <https://doi.org/10.15330/apred.1.16.153-162>.

3. Соломніков І. В., Черненко Н. В. «Зелене» будівництво: проблеми та перспективи для сучасної економіки. Вісник економіки транспорту і промисловості. 2024. № 86. С. 124–130. URL: <https://doi.org/10.18664/btie.86.310020>.

4. Kibert C. J. Sustainable Construction: Green Building Design and Delivery. 5th ed. Hoboken : John Wiley & Sons, 2022. 656 p.

5. Energy Efficiency in Sustainable Buildings: A Systematic Review with Taxonomy, Challenges, Motivations, Methodological Aspects, Recommendations, and Pathways for Future Research. *Energy Strategy Reviews*. 2023. Vol. 45. Article 101013. <https://doi.org/10.1016/j.esr.2022.101013>.

5. Про затвердження Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року та плану заходів з його виконання : Розпорядження Каб. Міністрів України від 13.08.2024 р. № 761-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/761-2024->

ОЦІНКА ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ (LCA) МАТЕРІАЛІВ – ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ESG-СТРАТЕГІЇ В БУДІВНИЦТВІ

Вікторія Мягкохліб¹, Марина Кравченко¹

*¹Київський національний університет будівництва і архітектури,
miahkokhlib_vs-2025@knuba.edu.ua, kravchenko.mv@knuba.edu.ua*

Постановка проблеми в загальному вигляді. Сучасний глобальний ринок нерухомості перебуває на етапі фундаментальної трансформації, зумовленої кліматичними змінами та переходом до економіки сталого розвитку. Впровадження принципів ESG (Environmental, Social, and Governance) перестало бути добровільною ініціативою окремих компаній і перетворилося на критичну вимогу інвесторів, фінансових інституцій та регуляторів. У будівельному секторі, який відповідає за майже 40% світових викидів вуглецю, екологічна складова («Е») стає пріоритетною [1]. Однак традиційні методи оцінки, що зосереджуються переважно на стадії експлуатації об'єкта, не дають повної картини його екологічного впливу. Це створює попит на науково обґрунтовані інструменти, здатні кількісно виміряти екологічну ефективність на всіх етапах існування будівлі.

Питання «зеленого» будівництва та енергоефективності широко висвітлені у працях провідних фахівців, проте інтеграція технічних методів аналізу, таких як LCA (Life Cycle Assessment), у корпоративні ESG-стратегії залишається недостатньо вивченою. Стандарти ДСТУ ISO 14040:2013 «Екологічне управління. Оцінювання життєвого циклу. Принципи та структура» та ДСТУ EN 15978:2022 «Стійкість будівельних робіт. Оцінювання екологічних характеристик будівель. Метод розрахунку» заклали методологічну базу для оцінки життєвого циклу, але практичні механізми їх використання для підвищення інвестиційної привабливості об'єктів у поєднанні з ESG-звітністю потребують подальшої деталізації [2].

Водночас інтеграція результатів LCA у практику ESG-звітності потребує врахування міжнародних стандартів нефінансової звітності. Зокрема, стандарти Global Reporting Initiative (GRI) забезпечують універсальну рамку розкриття інформації щодо екологічних, соціальних та управлінських аспектів діяльності компаній, тоді як стандарти, розроблені European Financial Reporting Advisory Group (ESRS), орієнтовані на гармонізацію вимог до звітності в межах Європейського Союзу. Поєднання підходів LCA з цими стандартами дозволяє підвищити прозорість оцінки впливу будівельних матеріалів та забезпечити узгодженість між технічними екологічними показниками та вимогами інвесторів у сфері сталого розвитку.

Попри активне впровадження систем сертифікації LEED та BREEAM,